

Р Е Ш Е Н И Е
№ 108/19.02.2020 г.
гр.Монтана
В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Монтана ,в открито заседание на четиринадесети февруари ,през две хиляди и двадесета година в състав:

Председател: ОГНЯН ЕВГЕНИЕВ
Членове: СОНЯ КАМАРАШКА
БИСЕРКА БОЙЧЕВА

при секретаря Петя Видова и с участие на прокурора Галя Александрова като разгледа докладвано от съдията БОЙЧЕВА адм.д.№629/2019г.по описа на съда...за да се произнесе взе предвид:

Съдебното производство е по раздел II ,глава 10 от АПК/чл.179-184 от АПК/ във връзка с чл.6,ал.1 от Закона за общинската собственост/ЗОС/ във вр. с чл.3,ал.2 ЗОС.

Делото е образувано по протест на Галя Александрова –прокурор при Окръжна Прокуратура-Монтана срещу Решение№15 по протокол №2/21.11.2019г. на Общински съвет-Монтана ,с което на основание чл.21,ал.1,т.8 ЗМСМА и чл.6,ал.1 и ал.3 ЗОС са обявени за частна общинска собственост следните поземлени имоти:ПИ с идентификатор №48489.2.662 по КК и КР на гр.Монтана с площ от 143,00 кв.м. с трайно предназначение на територията:зеделска,НТП:за селскостопански,горски ,ведомствен път и ПИ с идентификатор№48489.2.663 по КК и КР на гр.Монтана с площ от 253,00 кв.м. с трайно предназначение на територията:зеделска,НТП:за селскостопански,горски,ведомствен път.В съдебно заседание протестиращия прокурор при ОП-Монтана не се явява.

Ответникът-ОС-Монтана,представяван от Председател ,явява се адв.Б*** Ц*** ,който намира протеста за основателен.

Представителят на Окръжна прокуратура-Монтана в съдебно заседание поддържа протеста и моли същия да бъде уважен. Моли за присъждане на разноските по делото.

Административен съд Монтана , след преценка на събраните по делото писмени доказателства , становищата на страните и въз основа на закона, приема следното:

Протестът е подаден с оглед правомощието на прокурора по чл. 16, ал. 1, т. 1 от АПК и в законоустановения едномесечен срок по чл. 149, ал. 4 от АПК. Решението на Общинския съвет е такова по чл. 21,ал.1, т. 8 от ЗМСМА, а съгласно чл. 8, ал. 11 от ЗОС, актовете на общинския съвет и на кмета за придобиване, управление и разпореждане с имоти и вещи - общинска собственост, подлежат на контрол и могат да бъдат оспорвани по реда на чл. 45 от ЗМСМА. Независимо, че в чл. 45 от ЗМСМА прокурорът не е споменат изрично сред категорията лица, имащи право да оспорват актовете на общинските съвети, с оглед правомощията му, разписани в чл. 16 от АПК, той безспорно притежава тази процесуална възможност. В предвид гореизложеното

,протестът е допустим,като подаден от легитимирано лице и срок.Разгледан по същество е и основателен, като съображенията за това на съда са следните:

Решението по чл. 6, ал. 1 от ЗОС, с което се променя общинската собственост от публична в частна, е общ административен акт, тъй като е с еднократно правно действие и засяга права, свободи и законни интереси на неопределен кръг лица. По делото се установява, че в хода на административното производство по приемане на решението не са спазени разпоредбите на чл. 66 от АПК за уведомяване за предстоящото издаване на общ административен акт, както и са нарушени изискванията на чл. 69 от АПК, регламентиращ възможността и формите на участие на заинтересовани лица в производството по издаването му. Тези процесуални нарушения са съществени и представляват самостоятелно отменително основание на оспореното решение.

Същото не е и мотивирано , не отговаря на изискванията за форма на акта съгласно чл.59,ал.2,т.4 АПК и е издадено в нарушение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗОС, имотите и вещите - публична общинска собственост, които са престанали да имат предназначението по чл. 3, ал. 2, се обявяват от общинския съвет за частна общинска собственост. Съобразно чл. 3, ал. 2 от ЗОС "Публична общинска собственост са: 1. имотите и вещите, определени със закон; 2. имотите, предназначени за изпълнение на функциите на органите на местното самоуправление и местната администрация; 3. други имоти, предназначени за трайно задоволяване на обществени потребности от местно значение, определени от общинския съвет". В случая спорният въпрос е дали е налице хипотезата на чл. 3, ал. 2, т. 3 от ЗОС, поради липса на мотиви в докладната записка, както и в самото решение ,от една страна и от друга- дали двата имота все още имат трайно предназначение за задоволяване на обществени потребности от местно значение или тези потребности са отпаднали. От доказателствата по делото безспорно се установява, че същите са с трайно предназначение на територията: земеделска, НТП: за селскостопански, горски , ведомствен път, като липсват каквито и да било фактически установявания , доколкото имотите са загубили предназначението си , като основание за трансформиране на характера на собствеността им от публична в частна. В докладната записка е посочено като основание : инвестиционно намерение на лицето подало заявление да му бъде разрешено закупуване на двата имота без да са изтъкнати мотиви в какво се състои това инвестиционно намерение. Съобразно нормата на чл. 6, ал. 1 от ЗОС предпоставка за промяна на вида на собствеността е отпадането на трайното предназначение на общински имот за задоволяване на обществени потребности от местно значение. Съгласно § 5, т. 41 от ЗУТ "Промяна на предназначението" на обект или на част от него е промяната от един начин на ползване в друг съгласно съответстващите им кодове, представляващи основни кадастрални данни и определени съгласно Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) и нормативните актове за неговото прилагане. " Трайното предназначение и начинът на трайно ползване на недвижими имоти са документирани в кадастралната карта и кадастралните регистри по смисъла на Наредбата за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. В настоящия случай липсват доказателства за наличие на материално-правните предпоставки по чл.6, ал.1 ЗОС, във вр. с чл.3, ал.2, т.3 ЗОС , като дори липсва и посочване на основанието по т.3 , което се предполага от протестиращия прокурор , но както фактическите , така и правните основания не могат да почиват на предположения относно коя от законовите хипотези

на чл.3,ал.2 ,т.1-3 ЗОС е налице ,а следва да бъдат посочени изрично в решението с оглед възможността за извършване на служебна проверка от страна на съда на законосъобразността на акта на посоченото в акта правно основание.Неспазването на процедурата по приемане на решението като общ административен акт,непосочване на точното правно основание по чл.3,ал.2,т.1-3ЗОС във вр. с чл.6,ал.1 ЗОС ,както и липсата на мотиви в решението възпрепятстват съдебната проверка досежно законосъобразността на акта и представляват отменително основание по чл.146,т.2,3 и т.4 АПК.В предвид гореизложеното протестът,като основателен, следва да се уважи.

При направено искане за разноси от протестиращия прокурор при ОП-Монтана ,поддържано и от представителя на ОП-Монтана в съдебно заседание ,същите му се дължат с оглед изхода на делото.ОП-Монтана е внесла държавна такса за обявление на протеста в ДВ в размер на 20лв. ,които следва да й бъдат присъдени.

Водим от гореизложените мотиви, административният съд

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по протест на прокурор при ОП-Монтана Решение №15 по протокол №2/21.11.2019г. на Общински съвет-Монтана.

ОСЪЖДА Общински съвет-Монтана да заплати на ОП-Монтана разноси по делото в размер на 20/двадесет/лв. ,представляващи държавна такса за обявление на протеста в Държавен вестник.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба/протест/ пред ВАС в 14 -дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.